

RYBIĆ (4) *vb impf*

inf rybić (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Zarybiać, wpuszczać ryby do stawów hodowlanych [co = staw(ek)] (4) : Stawy które są na iákichkolwiek Rzékách/ á w tych Rzékach Ryby iákiekolwiek są. Takiégo Stáwu Rybić nie potrzebá. Strum O2v, P4; [a te dwa [stawki] najlepsze, które [zagrodnik] może rybić LustrKraK II 29].

rybić czym (żywotne) (2): Strum O3; Vrządnik kędy nád rzeką iest/ ma ná Wiofnę ízczubłétá/ kárpiétá/ y wízeláki drob łowić/ á ítáwy tym rybić GostGosp 100.

Formacje współrdzenne: rybić się, narybić, narybić się, zrybić się; narybiać, narybiać się, zrybiać się.

Cf **RYBIENIE**

JR